

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 003259 19 Кж 6
Бања Лука, 30.10.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софија Рибих у кривичном предмету против осуђеног Л.Т., због кривичних дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и др., у поступку неправог понављања кривичног поступка, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 19 Квл 6 од 24.7.2019. године, у сједници вијећа одржној дана 30.10.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Дјелимично се уважава жалба осуђеног Л.Т., преиначава пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 19 Квл 6 од 24.7.2019. године, у одлуци о казни, тако што се, на основу члана 58. став 1. у вези са чланом 56. став 2. тачка 3. Кривичног законика Републике Српске, узимају као утврђене раније раније изречене казне и то:

1. јединствена казна затвора у трајању од 2 (двије) године и 6 (шест) мјесеци и 15 (петнаест) дана, по правоснажној пресуди Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 2 од 10.7.2018. године, и
2. казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, по правоснажној пресуди Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 049786 18 К од 11.7.2018. године,

па се примјеном одредби члана 58. став 1. у вези са чланом 56. став 2. тачка 3. Кривичног законика Републике Српске,

ОСУЂУЈЕ

НА ЈЕДИНСТВЕНУ КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 2 (ДВИЈЕ) ГОДИНЕ И 8 (ОСАМ) МЈЕСЕЦИ

На основу члана 59. став 1. Кривичног законика Републике Српске, у изречену јединствену казну затвора, урачунава се вријеме проведено на издржавању казне по наведеним правоснажним пресудама.

У преосталом дијелу, којим је одбијен, као неоснован, захтјев за неправо понављање кривичног поступка по правоснажним пресудама Опћинског суда у

Тешњу број Кв-3/04 од 21.6.2004. године и рјешењу Опћинског суда у Лукавцу број 126 0 К 171309 17 Кв од 05.10.2017. године, првостепена пресуда остаје неизмјењена.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 19 Квл 6 од 24.7.2019. године, дјелимично је уважен Захтјев за неправо понављање кривичног поступка браниоца осуђеног Л.Т., и на основу члана 341. став 1., 2. и 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), преиначене су у погледу одлуке о казни: правоснажна пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 2 од 10.7.2018. године, којом је изречена јединствена казна затвора у трајању од 2 (двје) године и 7 (седам) мјесеци и правоснажна пресуда Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 049786 18 К од 11.7.2018. године, којом је изречена казна затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, тако, што су казне изречене тим пресудама, узете као утврђене, па је Л.Т., осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 9 (девет) мјесеци, у коју казну је урачуно вријеме проведено на издржавању казне по наведеним правоснажним пресудама.

Истом пресудом, одбијен је, као неоснован, захтјев за неправо понављање кривичног поступка по правоснажним пресудама Опћинског суда у Тешњу број Кв-3/04 од 21.6.2004. године и рјешењу Опћинског суда у Лукавцу број 126 0 К 171309 17 Кв од 05.10.2017. године.

Против наведене пресуде жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи. Наводи да је правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 2 од 10.7.2018. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 7 (седам) мјесеци, а да након амнестије по рјешењу Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 11, преостали дио те изречене казне износи 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци и 15 (петнаест) дана, те да је првостепени суд, приликом обједињавања казни, погрешно узео као утврђену, изречену казну затвора прије амнестије. У оном дијелу, којим је одбијен, као неоснован, захтјев за неправо понављање кривичног поступка по правоснажним пресудама Опћинског суда у Тешњу број Кв-3/04 од 21.6.2004. године и рјешењу Опћинског суда у Лукавцу број 126 0 К 171309 17 Кв од 05.10.2017. године, сматра да су постојали законски услови да се и ове казне обједине.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци из сљедећих разлога:

Правоснажном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 2 од 10.7.2018. године (донесена у поступку неправог понављања кривичног поступка), Л.Т. је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 7 (седам) мјесеци, а након амнестије и доношења правоснажног рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 11 од 14.9.2018. године (исправак рјешења 20.9.2018. године), утврђен је преостали дио те

јединствене казне затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци и 15 (петнаест) дана.

Како је побијаном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 19 Квл 6 од 24.7.2019. године, узета као утврђена јединствена казна затвора у трајању од 2 (двје) године и 7 (седам) мјесеци, по правоснажној пресуди Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 2 од 10.7.2018. године, умјесто јединствене казне затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци и 15 (петнаест) дана, колико је утврђен преостали дио казне након амнестије, то је жалба осуђеног основана у овом дијелу, и то у погледу висине узете, као утврђене, јединствене казне затвора по наведеној пресуди од 10.7.2018. године, приликом обједињавања казни.

Ради тога је, овај суд, дјелимично уважио жалбу осуђеног и преиначио побијану пресуду Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 19 Квл 6 од 24.7.2019. године, у одлуци о казни, тако што је, на основу члана 58. став 1. у вези са чланом 56. став 2. тачка 3. КЗ РС, узео као утврђене раније изречене казне и то: јединствену казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци и 15 (петнаест) дана, по правоснажној пресуди Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 2 од 10.7.2018. године и казну затвора у трајању од 3 (три) мјесеца, по правоснажној пресуди Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 049786 18 К од 11.7.2018. године, те је, примјеном одредби члана 58. став 1. у вези са чланом 56. став 2. тачка 3. КЗ РС, изречена јединствена казна затвора у трајању од 2 (двје) године и 8 (осам) мјесеци. Овај суд је прихватио, као ваљане разлоге дате у тим пресудама за све утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности, које су биле од значаја за одмјеравање тих јединствених казни, налазећи да ће се том мјером казне остварити сврха кажњавања у њеном генералном и специјалном облику.

На основу члана 58. став 1. КЗ РС, у изречену јединствену казну затвора, урачунато је вријеме проведено проведено на издржавању казни затвора по наведеним правоснажним пресудама.

Насупрот наведеном, када је у питању захтјев за неправо понављање кривичног поступка по правоснажним пресудама Опћинског суда у Тешњу број Кв-3/04 од 21.6.2004. године и рјешењу Опћинског суда у Лукавцу број 126 0 К 171309 17 Кв од 05.10.2017. године, жалба осуђеног није основана.

Наиме, увидом у пресуду Опћинског суда у Тешњу број Кв-3/04 од 21.6.2004. године, те акт Опћинског суда у Тешњу број 039-СУА-19-000163 од 18.6.2019. године, правилно је првостепени суд утврдио и дао разлоге, да је, казну затвора по тој пресуди у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци, осуђени издржао дана 15.7.2004. године. Обзиром да је казна по пресуди Опћинског суда у Тешњу број Кв-3/04 од 21.6.2004. године издржана прије него што су учињена дјела из пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 003259 18 Квл 2 од 10.7.2019. године и пресуде Опћинског суда у Тешњу број 39 0 К 049786 18 К од 11.7.2018. године (које су обједињене побијаном пресудом), то нису испуњени услови из члана 58. став 1. КЗ РС, па је правилно првостепени суд, захтјев за неправо понављање у том дијелу, одбио, као неоснован.

Надаље, у односу на казну затвора у трајању од 6 (шест) дана, по рјешењу Опћинског суда у Лукавцу број 126 0 К 171309 17 Кв од 05.10.2017. године, правилно се образлаже у побијаној пресуди, да нема услова за примјену одредбе члана 431. став 1. ЗКП РС, која предвиђа неправо понављање кривичног поступка само у случају ако је у двјема или више пресуда против истог осуђеног, правоснажно изречено више казни, а нису примијењене одредбе о одмјеравању јединствене казне за дјела у стицају. У конкретом случају овај услов није испуњен, јер се овдје ради о правоснажном рјешењу, којим је изречена новчана казна коју осуђени није платио, и иста замијењена казном затвора у трајању од шест дана.

На основу наведеног и примјеном члана 328. став 1. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Председник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић